

Da det tilsvarende Lovforslag sidste Gang var til Behandling, krævede den højtærede Minister som Ordfører for sit Parti, at Loven skulde gøres saa brugbar som muligt, og jeg vil da gaa ud fra, at han nu, da han selv staar som Minister, vil arbejde for, at Loven kan komme til at virke i højere Grad, end det nu sker; thi der er langt flere, der burde faa Nytte af Loven, end Tilfældet har været. I den Forbindelse vil jeg spørge den højtærede Minister, om der i Tilfælde af, at der skulde blive Brug for mere end de foreslaaede 300 000 Kr., er Mulighed for, at man kan anvende de Beløb, som ikke blev brugt sidste Aar.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, men vi maa kræve, at Lovforslaget bliver underkastet en kort Udvalgsbehandling.

Fibiger: Vi har tidligere, naar lignende Lovforslag har været fremsat, fra vort Partis Side været villige til at medvirke til Lovforslagenes Gennemførelse, og saadan vil vi ogsaa stille os med Hensyn til dette. Dog er der en enkelt Bestemmelse, vi ikke kan gaa med til, nemlig den samme, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, fremdrog, at en Jordværdi af 10 000 Kr. skulde være Grænsen for dem, der kunde komme i Betragtning ved Tildelingen af disse Laan.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvordan det forholder sig med de Ansøgninger, der er indkommet de tidligere Aar, og navnlig hvordan Forholdet er mellem de forskellige Brugs Størrelse, om Ansøgningerne fortrinsvis eller udelukkende har været fra Jordbrugere, hvis Ejendom har haft en Jordværdi af under 10 000 Kr. Jeg er ingen Tilhænger af, at man faar denne Skellinie. Naar det er overladt Kommunalbestyrelserne at afgøre, hvem de vil anbefale, og de ogsaa skal garantere for Halvdelen af Beløbet, maa de ogsaa kunne bestemme, om det skal være den ene eller den anden, der skal have disse Laan. Thi der kan jo godt være endogsaa Ejendomme med op til 20 000 Kr. Jordværdi, der kan trænge til en Grundforbedring, og som ogsaa kunde have godt af at faa de 1 500 Kr. til Laan. Vi kan derfor ikke være med til at sætte denne Grænse ind; og vi ønsker ligesom det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, at Lovforslaget kommer i Udvalg, for at vi kan faa de Oplysninger, jeg her har udbedt mig.

Det ærede Medlem, der talte paa So-

cialdemokratiets Vegne, var inde paa, at man hellere vilde have, at det skulde være mere i al Almindelighed saadan, at Folk, som havde de mindre Ejendomme, kunde faa disse Laan, idet han mente, at Kommunalbestyrelserne havde stillet sig meget karrigt, og personlige Forhold havde spillet ind, naar de skulde til at anbefale Ansøgerne. Jeg anser det netop for et Gode, at Kommunalbestyrelserne kan afgøre i det enkelte Tilfælde, om det er berettiget, at Ansøgeren faar Laan. Jeg vil meget advare imod, at det i al Almindelighed skulde være saadan, at enhver, der selv mente, at han kunde trænge til et Laan paa 1 500 Kr., bare kunde komme og forlange det og saa faa det til Anvendelse i sin Bedrift.

Jeg skal saa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til videre Fremme, men udtale, at vi ønsker det nærmere prøvet i et Udvalg.

Kr. Pedersen: Jeg skal først udtale min Tilfredshed med dette Lovforslags Fremsættelse; jeg ved, at den højtærede Minister har faaet adskillige Henvendelser om Ønsker i saa Henseende, og disse Ønsker er nu altsaa blevet imødekommet. Jeg beklager kun, at Grundforbedringsloven ikke blev forlænget allerede i forrige Samling. — Der er jo kun foretaget to Ændringer i dette Lovforslag fra den tidligere gældende Lov. Den ene gaar ud paa, at Beløbet, de 500 000 Kr., nedsættes til 300 000 Kr., og Begrundelsen herfor er jo den, at man i den Tid, der er gaaet, ikke har brugt det Beløb, som Loven hjemlede. Den anden Ændring gaar ud paa, at kun Ejendomme paa indtil 10 000 Kr.s Jordværdi skal kunne komme ind under Loven. Det kan ikke være noget stort Spørgsmaal, om man skal fastsætte denne Grænse eller ikke. Jeg lægger ikke megen Vægt derpaa. Jeg forstaar, at Hensigten med denne Grænse er, at man kun vil komme de mindre Jordbrugere til Hjælp, ud fra den Betragtning, at det er dem, der i særlig Grad trænger dertil; men paa den anden Side forstaar jeg ogsaa de Udtalelser, der er fremkommet om, at naar Kommunalbestyrelsen skal anbefale og skal tage Halvdelen af Risikoen, er der for saa vidt ikke nogen særlig Grund til, at man herinde i Rigsdagen sætter den Grænse.

Virkningerne af denne Lov er maaske ikke særlig store; og det fejler jo heller ikke, at Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelsen skal anbefale, og særlig, at den skal overtage Halvdelen af Risikoen ved et Laan, har lagt sine Vanskeligheder i Vejen.